

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

No 4 (2038) 8 fevral 2020-ci il

"Gənclər tariximizi bilməlidir".
İ.Əliyev

Sumqayıt şəhərinin 70 ilində möhtərəm prezidentimiz cənab İlham Əliyev sumqayıtlılar qarşısında dərin məzmunlu çıxış etdi, bütün sahələri-Sumqayıtda gedən abadlıq-quruculuq işlərini, təhsili, səhiyyəni, şəhərin sənaye müəssisələrini elə gözəl təhlil etdi ki, dinləyənlər heyran oldu. Cənab prezident 1988-ci ildə

əl-qol aça bilməzdilər, bu hadisələr baş verməzdi. Onlar Heydər Əliyev şəxsiyyətindən, siyasetindən qorxurdular". Ermənilər arasında separatizm közərtisi həmişə olmuşdur.

1905, 1918-1920, 1945-1953 hadisəleri və s. Lakin Sovet dövründə dövlət tərəfindən repressiyalar qorxusu olduğuna görə heç kəs səsin çıxara bilmirdi. Ona görə də biz 1987-ci ilə qədər ermənilərlə çox mehriban qonşular kimi yaşayırıq. Bir yerdə yeyir-içir

yılarnın yanına.

Erməni ziyalılarının nümayəndələri və erməni siyasetçiləri serparatizmin başlamasına məhz M.Qorbaçovun başçılıq etdiyi komanda hakimiyətə gələndə çox şey dəyişdi. Hakim komandada müşavirlərin çoxu ermənilər oldu. Millətçi əhval-ruhiyyəli müxtəlif erməni xadimləri rəhbərlik tərəfindən əzizləndi. Bu əzizlənmə Ermənistanda və Azərbaycan SSRİ-nin DQMVD ermenilerin əl-qolunu açdı.

1987-ci ildə ermənilər Stepanakertdə (Xankəndi) DQi-

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA
KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN
İNKIŞAFINA DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDU

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA
KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA DÖVLƏT
DƏSTƏYİ FONDUNUN MALİYYƏ DƏSTƏYİ İLƏ DƏRC OLUNUR

Ümumi Bəşəri Bəla

Sumqayıtda baş verən hadisələri təcrübəli hüquqşunas kimi elə xarakterizə etdi ki, tarixçilər belə çox şey öyrəndilər.

"Tam məsuliyyətə deyirəm ki, Sumqayıt hadisələrini törədən erməni millətçiləridir, erməni dəstələridir. Biz hamımız yaxşı bilirik ki, on nefəre yaxın erməniini öldürən milliyətcə erməni Qriqoryan və onun quldur dəstəsi idi. Sonra nə baş verdi? İştintaqı Moskvadan gəlmış qrup aparırdı, yəni, tam ədalətli aparırdı. Vəriliş bütün ifadələr, şahidlərin ifadələri, üzləşmələr sübut

qonaq gedirdik. Biz ziyalılar gənclərimizə ermənilərlə dostluğumuzdan ağız dolusu danışındıq. M.F Axundzadə ilə X.Alovyanın, Mirzə Cəlilə A.Şirvanzadənin, Sero Xazadyanla Şamxal əminin və s. dəstlüğündən həmişə fəxr ilə danışındı camaatımız. Bütün toy məclislərimizdə, bayram şənliklərimizdə S. Vurğunun 1930-cu illərdə yazdığı şeirə bəstələnmiş mahnını - "qardaş olub Hayətan-Azərbaycan" mahnısını həvəslə oxuyurduq. Bir-birimizə gediş-geliş o qədər şirin, səmimi idi

İK(Dağlıq Qarabağ İngiləbi idarətəmə Komitəsi) rus dilində isə (Komitet-Revolusion-moqo Upravleniya Naqorno-qarabaxa-Kurunk) adlı gizli təşkilatı yaratdılar. Sovet rejiminin güclü olduğu dövürdə heç bir "KURUNK" barede sohbet belə ola bilməzdi.

1987-ci ildə gizli qeyri-formal yaradılan "KURUNK" (ermənicə durna deməkdir) təşkilatının azerbaycan dilini təmiz bilən üzvləri Sumqayıt şəhərində erməni talanlarını təşkil etməyə başladılar.

"KURUNK" təşkilatının fəalları Sumqayıtin erməni əhalisindən pul yiğir, həmin sakinlərə məsləhət görürdülər ki, onlar özlərinin Əmanət kassalarında olan pullarını çıxarsınlar, varlı sex sahiblərinə isə şəhərdən çıxmağı tövüsüyə etmişdilər.

1988-ci il fevralın 19-dan etibarən İrəvanda kütləvi mitinqlər başlanır. Miting iştirakçıları "Ermənistani türklərdən təmizləməli!", "Ermənistana yalnız ermənilər üçündür!" kimi şüərlər irəli sürürdülər. Mitinqlərin üçüncü günü İrəvanda salamat qalmış yegane məscid binası (XX əsrin əvvələrində isə şəhərdə 8 məscid olmuşdur) və azərbaycanlı orta məktəbi, C.Cabbarlı adına İrəvan Azərbaycan Dram Teatrının levazimati yandırıldı. İrəvanda bu hadisələrə qarşı etirazını bildirən azərbaycanlıların evlərinə od vurdular.

İrəvanda bütün bunlar töredilən zaman Sumqayıt faciəsi hələ hazırlanırdı. "Sumqayıt qırğınları" programının icraçılarından ən fəalının 1959-cu ildə anadan olmuş Eduard Robertoviç Qriqoryan adında

ermənin olması (oldürülen 26 ermənidən 10 nəfəri onun payına düşür), hadisədən 10 gün əvvəl Sumqayıtin bütün emanət kassalarından ermənilərin öz əmanətlərini kütləvi şəkilde götürmələri, qırğınların videolentə alınması üçün erməni operatorlarının əvvəlcədən hadisələrin planlı şəkilidə tərədirəcəyi yerlərdə özlərinə xəlvəti çəkiliş mövqeyi

seçmələri, iki gündən sonra həmin lentlərin montaj edilib bütün dünyani dolaşdırılması, "Sumqayıt qurbanları"nın xatirəsinə "əbədiləşdirmək" üçün əvvəlcədən hazırlanmış abidənin dərhal Xankəndində qoyulması və bu kimi faktlar sübut edir ki, bütün bunlar erməniləri, eləcə də dünya ictimaiyyətini Azərbaycan xalqına qarşı ayağa qaldırmak, onun "vəhşi" obrazını yaratmaq məqsədini güdmüşdür. Sumqayıt qırğınlarının fəal təşkilatçılarından erməni Ohanyan, Samoylov və Pavlovskinin adları isə uzun müddət mətbuatdan gizli saxlanılmışdı.

1988-ci il fevralın 27-dən başlayaraq 28-nə keçən gecə Sumqayıt şəhərində baş vermiş iqtisadçılar nəticəsində 32 nəfər ölüb. Onlardan 26-sı erməni, 6-sı isə azərbaycanlı olub. Bu hadisələr də SSRİ Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsinin ermənilərin özləri ilə birgə təşkil etdiyi və həyata keçirdiyi sənərinin tərkib hissəsi idi. Sumqayıtda bu hadisəni təşkil etmek üçün seçilən şəxs də erməni - iki dəfə məhkum olunmuş Eduard Qriqoryan idi. Baxmayaraq ki, Sumqayıt hadisələrinin "təşkilatçısı" azərbaycanlı Əhməd Əhmədov gülələnib, amma

şahid ifadələri əsl günahkarın əslində erməni əsilli Eduard Qriqoryan olduğunu sübut edir.

Sumqayıt faciəsi zamanı yüzlərlə azərbaycanlı ailesinin öz həyatlarını təhlükə qarşısında qoyaraq, erməni qonşularını qəzəblənmiş kütlənin təhlükəsində xilas etmələri yazılib.

Sonralar Levon Ter-Petrosyan öz müsahibələrinin birində demişdi: "Sumqayıt hadisələrindən sonra Azərbaycan xalqı şok vəziyyətine düşmüşdü. Əger ölkə rəhbərliyi bu məqamdan istifadə edib DQMVD-nin Ermənistana birləşdirilməsi haqqında qərar çıxarsayıdı Azərbaycan xalqına etiraz edə bilməyəcəkdi."

Bu sözər aydın sübut edir ki, Sumqayıt faciəsi ermənilər öz separatçılıq aksiyalarını həyata keçirməkdən ötrü lazm olmuşdur. Ermənistandan tanınmış siyasi xadimlərindən Paruyr Ayrikyan da etiraf edirdi ki, Sumqayıt hadisələri Moskva tərəfindən təşkil olunmuşdu.

Bu hadisələrin Moskva tərəfindən tərədiləsini SSRİ Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsinin o vaxtı sədri N. Kryukov da etiraf etmişdir.

Bakının 30 km-də yerləşən Sumqayıt şəhəri təsədüfən seçilməmişdi. Həmin ərefədə Ermənistandan zorla çıxarılmış 41 mindən artıq Azərbaycan türklərinin eksəriyyəti məhz Sumqayıtda məskunlaşmışdı və ermənilərin onlara qarşı töredikləri vəhşiliklərə görə qəzəb içərisində idilər.

(ardı növbəti sayımızda)

etmişdi ki, həmin Qriqoryan erməni xalqının nümayəndələrini qətlə yetirmişdir. Ondan sonra o cəza çəkmək üçün Ermənistana göndərilir və ancaq orada sərbəst buraxılır. Bax, sual yaranır. On nefəre yaxın erməniini öldürən bir qatili Ermənistana niyə sərbəst buraxır? Ona görə buraxır ki, o, onların tapşırıqlarını icra edirdi.

Əgər Heydər Əliyev vəzifə qalsayıdı, ermənilər belə

ki, azərbaycanlı oğlanlar erməni qızlarıyla ailə qururdular. Uşaqları gəldi dünya. Uşağa ad qoyma problemlə əşvərildi. Ana uşağa Şuren, Ruben, Hayqanis, Vartamus erməni adı qoymaq istəyirdi. Ata isə Həsən, Hüseyin, Fatma, Tükəzban-azərbaycanlı adı qoymaq arzusunda olurdu. Sonra ara qarışib məssəb itəndə Marusa Həsəni damın altında tek qoyub uşaqları da götürüb apardı da-